

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1913/2020
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, предузетника СУР „...“ из ..., чији је пуномоћник Коста Милић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Градско зеленило“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Александра Зекић – Јолди, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 4277/19 од 06.11.2019. године, у седници одржаној 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 4277/19 од 06.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 4277/19 од 06.11.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 8611/2016 од 03.09.2019. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. У другом ставу изреке, утврђено је да је тужени сметао тужиоца у несметаном коришћењу пословног простора – ... „...“ који се налази у ..., ... број ..., на купалишту ... у површини од 414,49 квадратних метара, тако што су радници туженог, дана 23.08.2016. године, у вечерњим часовима око 02,30 часова, скинули електричне осигураче са објекта – ... „...“, на који начин је извршена је обустава напајања ... електричном енергијом. У трећем ставу изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се утврди да га је тужени сметао у несметаном коришћењу описаног пословног простора, тако што су радници туженог у тачно неутврђено време између 22.08.2016. године и 23.08.2016. године уклонили водомер из шахта предметног објекта, те да је на тај начин извршена неовлашћена обустава дотока воде у објекту. У четвртом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 4271/19 од 06.11.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је жалба тужиоца, а жалба туженог усвојена, па је првостепено решење преиначено тако што је одбијен тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се утврди да га је тужени сметао у несметаном коришћењу ... „...“ у ..., ...

број ..., на купалишту ... површине 414,49 квадратних метара, тако што су радници туженог 23.08.2016. године у вечерњим часовима око 02,30 часова скинули електричне осигураче са наведеног објекта и на тај начин извршили неовлашћену обуставу напајања објекта електричном енергијом, а тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 232.500,00 динара, док је првостепено решење у преосталом побијаном, а непреиначеном делу потврђено. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 36.800,00 динара.

Против решења донетог у другостепеном поступку, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одлучено је о захтеву тужиоца за заштиту од сметања државине, тако што је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца, уз примену одговарајућих одредаба материјалног права, Закона о основама својинскоправних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спорова, па Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној. Наводима ревизије се указује на другачије правноснажне одлуке са тужбеним захтевом за заштиту од сметања државине, при чему треба имати у виду и да евентуално постојање другачије одлуке не би нужно указивало и на другачији правни став, а правилна примена права у споровима о сметању државине зависи од утврђеног чињеничног стања.

Сходно напред наведеном, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер из напред изнетог следи да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, то је ревизија тужиоца недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић